

[Justitsministeren]

som for få dage siden fik en henvendelse fra foreningen Danske Vognmænd, som selvfølgelig udtrykte – selvfølgelig, siger jeg, for andet kunne jeg da heller ikke have forventet – betænkeligheder og kritik af selve gebyrerne, af det provenu, som man nu skal erlægge, men i øvrigt i henvendelsen til mig afslutningsvis sagde følgende:

»I øvrigt hilser Danske Vognmænd med tilfredshed, at det nye cirkulære om transporttilladelser helt klart giver indtryk af, at reglerne vil blive enklere at administrere og arbejde med i fremtiden.«

Det er, hvad Danske Vognmænd siger i en henvendelse til mig, og på den baggrund synes jeg, at hr. Ole Espersens betragtninger faldt noget ved siden af.

Vi må naturligvis have en retstilstand, som er ens over hele landet. Sådan er det også i dag. Det er de samme regler, man arbejder på grundlag af, og der bør også være den samme praksis. Som jeg tidligere har givet udtryk for, foreligger der ikke for os, Justitsministeriet, noget materiale, som kunne give det udseende af, at der er en forskelligartet praksis, men som jeg har nævnt, vil det i øvrigt være sådan, at såfremt der er personer eller firmaer, som føler, at behandlingen af deres ansøgning ikke har været rigtig og rimelig, er der naturligvis adgang til at påklage det til Justitsministeriet. Jeg forudser ikke, at det er noget, der vil komme til at give anledning til mange sager.

Så har flere været inde på spørgsmålet om engangstilladelserne. Det er jo sådan, at de har en særlig hjemmel i loven om hotel- og restaurationsvirksomhed, som ikke er Justitsministeriets lovgivning – det er Industriministeriets lovgivning – men man kan sige, at i dagligdagen, i praksis, er det politiet, som har ansvaret og arbejdet i denne forbindelse.

Det afgørende er, at der i denne sammenhæng er tale om en vis erhvervsmæssig drift. Det er ikke nødvendigt at søge om lejlighedstilladelse, hvis man under private former holder en fest, og jeg har også set et sted i avisen, at det skulle kræve en tilladelse, hvis der blev indbudt et orkester til at spille ude på gaden til et sølvbryllup. Det er i hvert fald nyt for mig. Det er ikke omfattet af denne sammenhæng.

Men jeg er helt opmærksom på, som andre også har været det, at disse regler om lejlighedstilladelser nok kan virke noget bureaukra-

tiske, og derfor har jeg drøftet spørgsmålet med industriministeren, hvis lovgivning det er, for at se på, om der er mulighed for en afbureaukratisering på dette område.

Nu er det heldigvis rent praktisk sådan i forvejen, at der under Industriministeriet er nedsat et udvalg, som er i gang med at se på reglerne om hotel- og restaurationsvirksomhed, og det må naturligvis være med udgangspunkt i dette udvalgs arbejde og de overvejelser, man her gør sig, at eventuelle ændringer gennemføres.

Det er også et svar til hr. Leif Hermann, der spurgte, om der nu var tanker om, at vi i løbet af meget kort tid ville ændre reglerne og skabe usikkerhed. Vort synspunkt er jo det, også omkring dette forslag, at vi taler om regelforenklinger, der går hånd i hånd med brugerbetaling, hvor der altså er tale om et merprovenu. De to ting hænger godt sammen. Og som det vil fremgå af både dette forslag og mange andre forslag fra regeringens medlemmer, er det klart, at afbureaukratiserings-/regelforenklingsarbejdet fortsætter; det pågår, og det vil det også gøre inden for dette felt. Men det er jo ikke ensbetydende med, at der med halve eller hele års mellemrum skal gennemføres lovændringer.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Da der har været tvivl om visse partiers, måske et enkelt forligspartis, holdning her ved tredje behandling ud fra den polemik, der har været i pressen, skal jeg blot gøre opmærksom på, at Fremskridtspartiet står ved det forlig, det har indgået med regeringen.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Det er et kort svar til hr. Frank Jensen: Nej, det er naturligvis ikke sådan, at det helt formalistiske synspunkt, nemlig hvor en regel står, skal være afgørende for, om den er bureaukratisk eller ikke er bureaukratisk, overflødig eller ikke overflødig. Det er, om der ligger en fornuftig mening bag det, at man skal ud at søge tilladelsen.

Jeg mener, at det, der gælder færdselsloven f.eks., er en ganske fornuftig foranstaltning: at politiet skal efterse, om det er forsvarligt i disse tilfælde at gøre en undtagelse. Og dér mener jeg